U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška (soudce zpravodaj), soudce JUDr. Petra Průchy a soudkyně Mgr. Jany Brothánkové v právní věci žalobce: **Ing. D. M.**, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Královéhradecký kraj**, se sídlem Horova 17, Hradec Králové, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. června 2016, č. j. 1351279/16/2701-80541-602298, v řízení o námitce podjatosti vznesené žalobcem proti soudkyni Krajského soudu v Hradci Králové Mgr. Marii Kocourkové ve věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 31 Af 44/2016,

takto:

Soudkyně Krajského soudu v Hradci Králové Mgr. Marie Kocourková **není vyloučena** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 31 Af 44/2016.

Odůvodnění:

[1] Žalobce podal dne 30. května 2016 ke Krajskému soudu v Hradci Králové (dále též „krajský soud“) žalobu proti exekučnímu příkazu na prodej spoluvlastnického podílu na nemovitých věcech vydanému žalovaným dne 26. června 2016, pod č. j. 1351279/16/2701-80541-602298 na základě vykonatelného výkazu nedoplatků žalobce na dani z příjmů fyzických osob.

[2] Dne 31. srpna 2016 zaslal krajský soud žalobci výzvu č. j. 31 Af 44/2016 - 16, v níž ho vyzval, aby ve lhůtě dvou týdnů sdělil soudu, zda souhlasí s rozhodnutím věci bez nařízení jednání, poučil jej o složení senátu, který věc bude rozhodovat, a o možnosti namítat podjatost soudců. Žalobce následně dne 6. září 2016 vznesl námitku podjatosti předsedkyně senátu Mgr. Marie Kocourkové. Odůvodnil ji postupem Mgr. Kocourkové v řízeních vedených u krajského soudu pod spisovou značnou 31 Af 4/2015 a 31 Af 74/2015. V prvním z uvedených řízení Mgr. Kocourková jako předsedkyně senátu zamítla žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků, přičemž dle žalobce tak učinila na základě nepravdivých tvrzení. Ve druhém případě pak měla nechat žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků bez povšimnutí. Dle názoru žalobce je tak nepochybné, „*jakou žádoucí představu má paní Mgr. Marie Kocourková, jak v této záležitosti rozhodnout*“, čímž dochází k ohrožení nestrannosti soudu.

[3] Krajský soud následně věc předložil Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o žalobcem vznesené námitce podjatosti. Soudkyně Mgr. Marie Kocourková v předkládací

zprávě prohlásila, že se ve vztahu k žalobci ani k projednávané věci necítí podjatou a že k tvrzeným nesprávnostem při rozhodování o osvobození od soudního poplatku ve věci 31 Af 4/2015 se nemůže podrobněji vyjádřit, neboť spis byl předložen Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

[4] Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších přepisů (dále jen „s. ř. s."), jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, *jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*

[5] Integrální součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v ustanovení čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v ustanovení čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Nestrannost a nezaujatost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a jednou z hlavních premis důvěry občanů a jiných subjektů práva v právo a právní stát (čl. 1 odst. 1 Ústavy České republiky).

[6] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je příslušnost zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána soudu příslušnému a přikázána soudu, resp. soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Soudce lze z projednávání a rozhodnutí přidělené věci vyloučit jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. dubna 2003, č. j. Nao 19/2003 - 16).

[7] Vzhledem k tomu je nutné respektovat zákonem vymezené důvody pro vyloučení soudce z rozhodování pro podjatost. Poslední věta § 8 odst. 1 s. ř. s. výslovně stanoví, že rozhodování soudce v jiných věcech nemůže být důvodem k jeho vyloučení. Žalobce však podjatost soudkyně Mgr. Marie Kocourkové dovozuje právě a pouze ze způsobu a výsledku jejího rozhodování o návrzích žalobce v jiných řízeních. Tyto důvody však samy o sobě k závěru o podjatosti Mgr. Kocourkové vést podle zákona nemohou, což Nejvyšší správní soud mnohokrát potvrdil ve své judikatuře (srov. např. usnesení ze dne 19. března 2003 č. j. Nao 2/2003 - 18 či rozsudek ze dne 19. března 2008 č. j. 6 Ads 123/2007 - 53). Nejvyšší správní soud tedy neshledal důvod, pro nějž by soudkyně Krajského soudu v Hradci Králové Mgr. Marie Kocourková byla vyloučena z projednání a rozhodnutí výše vymezené věci.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. října 2016

JUDr. Tomáš Langášek

předseda senátu